

[Forsvarsministeren.]

ninger over for Vaaben i Privateje. Det er derfor § 3, Stk. 3, har faaet den Formulering, som det har faaet.

Jeg vil i den Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at der er ingen Grund til at være mistænksom over for denne Paragraf. Der ligger ingen Fiduser i den Formulering, som her er foreslaaet, idet det af den højtærede Justitsminister udarbejdede Lovforslag naturligvis er udarbejdet paa Grundlag af Kendskab til det Udkast til Overenskomst, som i længere Tid har været forhandlet mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne. Man har derfor søgt at koordinere Vaabenlovens Bestemmelser med de Bestemmelser, som findes i Udkastet til Overenskomst mellem Forsvarsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne. Der er slet ikke Tale om, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen aabenbart troede, at der herigenem skulde foretages et Snigløb mod den Overenskomst, som jeg har taget Ansvar for, og som jeg altsaa har forelagt for Finansudvalget. Saa længe den Overenskomst bestaar, vil Initiativet med Hensyn til alle i denne Lov omtalte Forhold vedrørende Hjemmeværnsforeningerne ligge hos Krigsministeriet og ikke hos Justitsministeriet. Først hvis man efter Opsigelse af Overenskomsten staar uden særlige Regler, maa der ad anden Vej træffes de forsvarlige Kontrolforanstaltninger.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at ogsaa jeg har set „Social-Demokraten“s Beskrivelse af det saakaldte Slag ved Bloustrød i Anledning af en Hjemmeværnsforenings Øvelse i Lørdags eller i Søndags. Jeg er ikke i Stand til nærmere at gaa ind paa Beskrivelsen af Slaget. Jeg har straks, da jeg blev gjort opmærksom paa det, søgt Underretning om forskellige Ting, som nok kan interessere i Forbindelse med denne Beskrivelse, Ting, som ogsaa har Tilknytning til visse militære Forhold. Naar det ærede Medlem mente, at man skulde indhente de lokale Myndigheders Sanktion til Udpegelse af Slagpladser til disse Øvelser, saa er det naturligvis en Vej, man kan gaa. Det eneste, jeg gerne vil sige i den Forbindelse, er, at man skal i hvert Fald, naar man foretager disse Øvelser, ikke foretage dem paa en Maade, som smager alt for meget af Metoder, vi helst skulde være fri for her i Landet. Men jeg vil dog ogsaa gerne i Sandhedens Interesse understrege, at der efter det, jeg har læst i Aviser — jeg har ogsaa haft Indbydelser dertil, uden at jeg har kunnet

modtage dem —, har fundet mange Øvelser Sted forud for denne blandt Hjemmeværnsforeningerne, uden at der er passeret noget usædvanligt, og uden at man er kommet ud for realistiske Ting som dem, der aabenbart er foregaaet efter den Beskrivelse, man har læst i „Social-Demokraten“. Men før jeg har faaet nærmere Redegørelse for Sammenhængen, er jeg ikke i Stand til at tage Stilling til denne Episode i Bloustrød.

Jeg vil til Slut om det, der for mig er Hovedspørgsmaalet i denne Forbindelse, altsaa Spørgsmaalet om Hjemmeværnsforeningerne, Forsvarsministeriet og Vaabenloven, sige, at det, man tilsigter ved den Overenskomst, der her skulde slutes, og som jeg nu haaber med Rigsdagens Tilslutning bliver sluttet, er at skabe fastere Regler for hele Kontrollen med Vaaben og at søge at skabe Orden paa et Omraade, hvor der i Øjeblikket hersker fuldkommen Løshed og total Forvirring. Saafremt man vil imødekomme Ønsket fra min Side og Rigsdagen vil anerkende den Overenskomst, der slutes, saa vil man i hvert Fald paa dette Omraade naa et meget langt Skridt i Retning af det, vi alle sammen maa ønske: at faa den naturlige og fornødne Kontrol med en Række af de Vaaben, som i Øjeblikket er i privat Besiddelse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der spurgte om, hvorledes det gik med Erstatning for de Vaaben, som var blevet beslaglagt af Politiet, at dette Spørgsmaal har vi behandlet meget indgaaende i Justitsministeriet og har derefter sendt det til Udtalelse hos Finansministeriet. Vi har for kort Tid siden spurgt Finansministeriet, om vi snart kunde vente dets Svar, og der blev svaret bekræftende. Jeg haaber da, at man i nær Fremtid kan komme til en Løsning af dette Spørgsmaal, men man kan i Dag ikke udtale sig om, i hvilken Retning Løsningen vil gaa; det ærede Medlem har jo Lov til at haabe, at det bliver, saaledes som han og mange andre maatte ønske.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Det ærede Medlem Hr. Paul Holt mente, at min Stilling til dette Spørgsmaal var et Udtryk for, at vi ikke vilde betro danske Borgere Vaaben, og at dette maatte være en Fornærmelse mod det danske Folk. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at intet ligger mig